Yorgunum

— *Seyran* · 12 Nisan 2012

'Maziye hiç değil, an'a kırgınım.'

-düğmesi olmalı zamanın
ya basıp durdurmalı ya da iliklenip sımsıkı sarılmalı

hayatın eteklerini toplayıp
yaşamak denilen denizde
yürümek lazım...

kaç sıkı çorap giydirilmiş ayaklarıma
çıkarmakla bitmiyor

oysa ki annemin o ilk ördüğü
çoraplar kalmalıydı ayaklarımda
zaman bahara durduğunda
çıkarıp baba ocağının tüttüğü
topraklara basmak için

günün peçesini kaldırıp
bu nâmahrem hayatı
yaşamak lazım...

tüm elmacık kemikleri kızıla boyanmış
yunmakla çıkmıyor

oysa ki annemin o ilk kestiği
perçemler kalmalıydı alnımda
zaman mürekkebe bulandığında
ağır romana yazılanları
bir çocuk masumiyetinde
yaşamak için

hüznün duvağını açıp
gamzelerden bir gülüş
çalmak lazım...

ne çok sitem kazınmış çehreme
gölgeleri gitmiyor

oysa ki annemin o ilk çizdiği
mutluluk kalmalıydı bakışlarımda
zaman sarıya çaldığında
gözlerimin sağanağında
yeşeren bir umuda
tutunmak için

çalıntı hikayeleri silip
yeni bir sayfa
açmak lazım...

cümle kuşlarım vurulmuş
s/özümden gam damlıyor

oysa ki annemin o ilk anlattığı
masallar kalmalıydı anılarımda
zamanın tutanağında
üstü karalanmış sorgularımı
temize çekmek için

suskuları susturup
tiz bir sesle
bağırmak lazım...

nefesim boğazımda düğümlü
son bir ahh için çözülmüyor

oysa ki annemin o ilk söylediği
ninniler kalmalıydı kulaklarımda
zaman beşiğimi salladığında
kör bir bezirganın sağır pazarlığında
sekiz arşın beyazla akdimi
bozmak için

ya toparlanıp gitmek

ya da sil baştan sormak lazım...

oysa ki hayat uzun ve kıs(s)a
yorgunum...

Seyran Tankuş